

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/201/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511204447
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2511204447.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: SERRAGHIS LOAN MANAGMENT LTD., so sídlom Afentrika court, Office 2, 6018, Larnaca Cyprus, právne zastúpený: Mgr. Martinom Jánským, advokátom, Štúrova 13, Nitra, proti odporkyni: Mgr. I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. N. XX, A., o zaplatenie 314,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, zo dňa 21. októbra 2014, č.k. 5C/23/2012-86, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal na odporkyni zaplatenia sumy 314,58 eur s príslušenstvom. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporkyni sa ich náhrada nepriznáva. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že pôvodný navrhovateľ spoločnosť Debtinvest Limited, so sídlom Britské Panenské ostrovy sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.04.2011 domáhal na odporkyni zaplatenia sumy 314,58 eur s úrokom z omeškania z dôvodu, že dňa 16.03.2002 uzavrela odporkyňa ako dlžník so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ako veriteľom úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty K. č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej čerpala revolvingový úver vo výške 995,82 eur, ktorý však prestala splácať, preto spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., pristúpila k zosplatneniu celého úveru a to výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 16.09.2004 v sume 1.008,27 eur. Pôvodný navrhovateľ v priebehu konania uzatvoril so súčasným navrhovateľom zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 10.04.2012, preto súd uznesením zo dňa 18.03.2013 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., na základe úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 16.03.2002 poskytla odporkyni úver a odporkyňa čerpala revolvingový úver s úverovým rámcom 995,82 eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 39,83 eur a to až do úplného splatenia čerpaného úveru. Termín splatnosti mesačnej splátky bol dohodnutý vždy k 20. dňu v mesiaci. Nakoľko si odporkyňa neplnila napriek výzvam svoju povinnosť platiť mesačné splátky, spoločnosť Home Credit Slovakia pristúpila k zosplatneniu celého čerpaného úveru v zmysle ustanovenia Hlavy VIII § 2 písm. a) úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., a to výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 16.09.2004. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 o spotrebiteľskom úvere, § 524 ods. 1, 2 O.z., § 23a ods. 1, 2 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa § 100 ods. 1 - 3, podľa § 101 O.z.. Z listinných dôkazov mal preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol záväzkový právny vzťah spotrebiteľského charakteru,

ktorý spadá pod režim Občianskeho zákonníka. Z listinných dôkazov mal tiež preukázané, že predmetný dlh sa stal splatným dňa 16.09.2004, kedy došlo k zosplateniu. Navrhovateľ však návrh podal na súd dňa 07.04.2011, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 17.09.2004 (kedy sa mohol navrhovateľ resp. jeho právny predchodca prvýkrát domáhať svojho nároku na súde) a uplynula dňa 17.09.2007, preto súd z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa návrh zamietol. V závere poukázal, že novelou č. 102/2014 bol zákon č. 250/2007 doplnený okrem iného o § 5b, podľa ktorého súd z úradnej povinnosti aj bez návrhu prihliada na nemožnosť úspešného uplatnenia práva z dôvodu premlčania v prípade rozhodovania o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže povinnosť zakotvená v tomto ustanovení je procesného charakteru, súd je povinný aplikovať predmetné ustanovenie aj pri rozhodovaní o nárokoch z právnych vzťahov vzniknutých pred účinnosťou tejto novely. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď v konaní úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odôvodnení súd konštatuje, že pohľadávka je premlčaná, pričom poukazyval na ustanovenie § 5b. K základným princípom materiálneho právneho štátu patrí princíp právnej istoty. Ten pozostáva z viacerých čiastkových prvkov, ktoré vystupujú aj ako samostatné princípy. Ide najmä o princíp jasnosti, zrozumiteľnosti, predvídateľnosti právnych noriem, princíp ochrany dôvery občanov v právo a tiež princíp zákazu retroaktivity. Poukázal na nález ÚS SR sp.zn. PL. ÚS 36/1995 z 03.04.1996, v ktorom sa hovorí, že ten, kto konal, resp. postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný spätným pôsobením právneho predpisu alebo niektorého jeho ustanovenia. Nie je možné posudzovať v zmysle ustanovení, ktoré nadobudli platnosť a účinnosť po okamihu vzniku právneho vzťahu resp. nároku z neho vzniknutého. Ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. Je nevyhnutné vychádzať zo skutočnosti, že premlčanie práva je hmotnoprávny inštitút upravený v Občianskom, resp. v Obchodnom zákonníku a teda ustanovenie § 5b vykazuje zrejme znaky hmotnoprávnej normy. Má za to, že na predmetný spor nemožno aplikovať právnu úpravu obsiahnutú v Zákone o ochrane spotrebiteľa. Z predmetu a rozsahu úpravy daného zákona je zrejme, že tento upravuje výlučne pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, nie pôsobnosť súdov. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť, vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo rozsudok zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Odporkyňa v písomnom odvolaní uviedla, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v občianskom zákone uvedenej. Podľa O.z. premlčacia doba je trojročná, dlh sa stal splatným ešte dňa 16.09.2004, platobný rozkaz bol vydaný až 07.04.2011. Vzhľadom na dobu ktorá uplynula, celá pohľadávka je premlčaná.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania, proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 5C/23/2012 je určenie povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 314,58 eur s úrokom z omeškania 0,08% denne od 31.05.2006 do zaplataenia a náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý z dôvodu premlčania nároku.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správny skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver, s

poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové, relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa správne z úradnej moci skúmal premlčanie daného nároku. Citované ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 O.z. a treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa. Právna úprava v ustanovení § 5b Zákona č. 250/2007 bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a teda aj súdu ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa a preto sa súd najskôr správne zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Mcd0 13/2014 a sp.zn. 8Mcd0 13/2014, v ktorých sa konštatuje, že súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy musel vziať na zreteľ ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. a teda bol povinný prihliadať na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované návrhom. Mal tiež zohľadniť § 52 ods. 2 veta tretia O.z., podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia, tzn. že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa správne posúdil premlčanie nároku, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, nakoľko túto si neuplatnila.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.